

Repsol-YPF vol reduir el risc llatinoamericà

La petroliera espanyola Repsol vol vendre's fins el 45% de la filial argentina, YPF. I projecta de sumarhi els actius que té al Brasil, Veneçuela, l'Equador i Bolívia. L'operació vol protegir la casa matriu d'un mercat propens a les nacionalitzacions, els preus regulats i els impostos alts.

El mercat llatinoamericà ja no resulta còmode per a Repsol i la filial a l'Argentina, YPF. Les nacionalitzacions a Bolívia i Veneçuela, la inestabilitat del mercat equatorià, els preus regulats que desincentiven la inversió a l'Argentina i la

competència del gegant estatal brasiler Petrobras n'han afectat els guanys i han blocat els esforços per a augmentar la base de reserves. Ja fa temps que a Madrid diuen que el *risc llatinoamericà* és massa gran. Per això Repsol ha ordit una estratègia per a reduir la

vulnerabilitat pròpia a l'altre costat de l'Atlàntic. Això implicarà desfer la binacionalitat hispano-argentina que té des que el 1999 va decidir de pagar 11.500 milions d'euros per l'empresa estatal Yacimientos Petrolíferos Fiscales (YPF).

Aquella fou la privatització més gran encarada pel govern de l'ex-president Carlos Menem (1989-1999), i va permetre a Repsol d'assolir una dimensió internacional. Ara sembla haver arribat el moment de deixar anar llast en un mercat que consideren inestable. La idea és enfortir la presència a mercats que avui semblen més rendibles –com els pous que va comprar mar endins del golf de Mèxic i els camps a l'Iran i Líbia–, a més de modernitzar les refineries que operen a Espanya. El pla ideat a les oficines de Repsol a Madrid té tres fases ben diferenciades. La primera ja és en marxa i preveu la venda del 25% dels actius d'YPF a un soci argentí. Un cop tancada la venda, i amb l'acord del nou accionista, començarà la "llatinoamericanització" de

l'empresa. Menys els actius de Mèxic, claus pel volum de petroli que podrien produir, YPF rebrà tots els camps de petroli i gas, refineries i més béns que Repsol té al Brasil, Veneçuela, l'Equador, Colòmbia, Xile, Bolívia i Cuba. La tercera fase d'aquesta reestructuració serà la sortida a la borsa de Buenos Aires. La YPF que surti a cotitzar tindrà la seu a la ribera del riu de la Plata, però ja serà l'empresa amb tots els nous actius regionals. A causa del pes relatiu que Repsol-YPF té a l'Argentina, l'ingrés d'un soci local s'ha convertit en la fase més complexa de les negociacions. Avui tots coincideixen a dir que només queda un oferidor: el banquer Enrique Eskenazi, que des de la direcció del Grup Petersen controla els bancs de les províncies argentines de Santa Cruz (sud), San Juan (oest) i Santa Fe (centre), i té negocis al sector de la construcció. "Volem comprar el 25% d'YPF perquè la podem aixecar. No vam arribar-hi ahir. Som un grup seriós. Sabeu quan fa que treballa en aquesta operació? Un any", va dir Eskenazi. El banquer va avançar que per comprar el 25% d'YPF utilitzarà fons de bancs estrangers: "Hi ha grups amatents a finançar-nos en aquesta operació perquè confien en nosaltres." Segons un informe reservat de les entitats que treballen en la transacció, el preu per a la quarta part d'YPF es va fixar entre 1.900 milions i 2.700 milions d'euros, dels quals Eskenazi haurà d'abonar al comptat el 15%. Després, el comprador tindrà dret a adquirir més accions d'YPF, quan Repsol col·loqui títols al mercat internacional. No fa gaire temps, el número dos de l'empresa, Miguel Martínez, va dir que l'ingrés del soci argentí seria cosa de "sis setmanes o set". No obstant això, Eskenazi va aclarir que "si l'operació es tanca, serà l'any vinent". A hores d'ara, ningú no ignora la proximitat d'Eskenazi al president Néstor Kirchner, que va conèixer quan el mandatari era governador de Santa Cruz. Per això el banquer ha esdevingut una peça important per a Repsol, en moments que necessita renovar alguns dels seus contractes de concessió i negociar la desregulació dels preus d'assortidor, clavats a 0,50 cèntims d'euro el litre des de fa sis anys.

"L'operació de Repsol és una 'kirchnerització' de la companyia"

Com a ministre d'Economia, Roberto Lavagna va conduir la recuperació de la pitjor crisi de la història de l'Argentina. Avui ha passat a l'oposició i adverteix que l'ingrés d'un soci argentí a la petroliera espanyola "portarà problemes".

—**Què en penseu, de la decisió de Repsol-YPF de permetre l'ingrés d'un soci local a l'Argentina?**

—He de fer un advertiment, perquè no ens hem de confondre: això no és la *reargentinització* d'YPF, sinó la *kirchnerització*. És una privatització que no respon als interessos del país.

—**Quina és la responsabilitat del govern del president Néstor Kirchner?**

—La venda portarà problemes aquí i a Espanya. Ara com ara no diré res més que això, però fa tres mesos o quatre vaig dir que el president Rodríguez Zapatero es desil·lusionaria amb Kirchner. Bé, ara ja se sap, Zapatero s'ha desil·lusionat.

—**Heu presentat una proposta alternativa al Congrés del vostre país...**

—L'hem titulada "Una proposta d'argentinització no fictícia d'YPF". Repsol és una companyia que obté a l'Argentina guanys clarament superiors que a la resta del món. Malgrat això, el volum de reserves nacionals de petroli i de gas va caure significativament. En teníem per a vint anys i ara no arribem a deu. I, parlant de Repsol, va passar de 2,4 milions de barrils de petroli a 1,4 milions només en tres anys. Això significa que el país ha comès un error rere un altre en l'estratègia d'un sector fonamental.

—**I, a parer vostre, què hauria de fer el govern?**

—Es l'ocasió de condicionar aquesta operació a recuperar l'acció d'or, que implicaria que l'estat recobriria la possibilitat d'intervenir-hi, no pas en les operacions del dia a dia, sinó en les decisions estratègiques. Segon, proposem de comprar, per mitjà de l'Empresa Nacional d'Energia (Enarsa), el 25% del capital que vol vendre Repsol. Tercer, tal com ja era previst al projecte de l'empresa espanyola, col·locar al mercat el 20% de les accions autoritzant al Banc de la Nació Argentina a ser-ne l'agent coordinador.

—**Aleshores parlem d'augmentar la presència de l'estat a YPF?**

—Es tracta d'evitar-ne una privatització digitada que desaprofiti aquesta ocasió extraordinària que hi ha per a recuperar l'acció d'or. Amb això s'aconseguiria de recuperar poder de decisió sense caure en esquemes d'estatització de l'empresa.

Eskenazi sol molestar-se quan la premsa insisteix a vincular-lo al president, i recorda que és un grup amb més de vint anys d'història al país sud-americà. No obstant això, el govern no ha perdut el temps i, quan no falten ni quatre mesos per a les eleccions presidencials, ja ven com un èxit de gestió "l'argentinització" d'YPF.

La producció de petroli a l'Argentina va caure fortament durant quatre anys seguits i només es va mantenir l'any passat. Això hi ha situat les reserves a un mínim de set anys i, si no s'hi fan fortes inversions, l'autoprovèiment

del país es perdrà en només dos anys. Kirchner confia que Eskenazy aportarà nous aires a la feina de la companyia espanyola, però tant d'interès l'ha obligat a aclarir unes quantes qüestions. Durant una reunió privada amb Antoni Brufau, president de Repsol, Kirchner va deixar clar que l'estat argentí no participarà, ni directament ni indirectament, en la transacció econòmica. Més ben dit, no hi intervindrà la petroliera estatal ENARSA, ni el Banc Central atorgarà avals per finançar la compra.

Federico Rivas